

Czwartek, 20 maja 2010 r.

41. jest zdania, że Komitet Regionów powinien nadal monitorować postępy na gruncie przyszłej strategii „UE 2020” za pomocą swojej platformy służącej monitorowaniu procesu lizbońskiego; jest również zdania, że powinno się wymagać od państw członkowskich składania w zorganizowany sposób rocznych sprawozdań z poczynionych postępów;

*

* *

42. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego

P7_TA(2010)0192

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. w sprawie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego (2009/2215(INI))

(2011/C 161 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając deklarację barcelońską ustanawiającą partnerstwo europejsko-śródziemnomorskie, przyjętą podczas europejsko-śródziemnomorskiej konferencji ministrów spraw zagranicznych, która odbyła się w dniu 27 i 28 listopada 1995 r. w Barcelonie,
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady, zatytułowany: „Proces barceloński – Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego” (COM(2008)0319),
- uwzględniając zatwierdzenie przez Radę Europejską na posiedzeniu w Brukseli w dniu 13 i 14 marca 2008 r. inicjatywy „Proces barceloński – Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego”,
- uwzględniając oświadczenie wydane na szczycie poświęconym regionowi Morza Śródziemnego, który odbył się w Paryżu w dniu 13 lipca 2008 r.,
- uwzględniając deklarację końcową z posiedzenia ministrów spraw zagranicznych Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, które odbyło się w dniu 3 i 4 listopada 2008 r. w Marsylii,
- uwzględniając oświadczenia Prezydium Europejsko-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (EMPA), przyjęte w Paryżu (w dniu 12 lipca 2008 r.), w Kairze (w dniu 22 listopada 2009 r.) i w Rabacie (w dniu 22 stycznia 2010 r.),
- uwzględniając konkluzje posiedzenia konstytucyjnego Europejsko-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM), które odbyło się w Barcelonie w dniu 21 stycznia 2010 r.,
- uwzględniając deklarację końcową europejsko-śródziemnomorskiego szczytu rad społeczno-gospodarczych i podobnych instytucji, który odbył się w Aleksandrii w dniu 19 października 2009 r.,
- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie polityki śródziemnomorskiej Unii Europejskiej, a zwłaszcza rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. ⁽¹⁾ i z dnia 5 czerwca 2008 r. ⁽²⁾, oraz swoją rezolucję w sprawie procesu barcelońskiego: Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, z dnia 19 lutego 2009 r. ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 E z 13.12.2007, s. 210.

⁽²⁾ Dz.U. C 285 E z 26.11.2009, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. C 76 E z 25.3.2010, s. 76.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- uwzględniając wyniki drugiej europejsko-śródziemnomorskiej konferencji ministerialnej na temat umacniania roli kobiet w społeczeństwie, która odbyła się w Marrakeszu w dniach 11 i 12 listopada 2009 r.,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽¹⁾,
  - uwzględniając zalecenia poszczególnych komisji EMPA, przyjęte na 6. sesji plenarnej w Ammanie w dniach 13 i 14 marca 2010 r.,
  - uwzględniając zalecenie EMPA przyjęte dnia 13 października 2008 r. w Jordanii i przekazane na pierwsze posiedzenie ministrów spraw zagranicznych państw zaangażowanych w proces barceloński (Unię na rzecz Regionu Morza Śródziemnego), które odbyło się w Marsylii,
  - uwzględniając statut sekretariatu generalnego Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego przyjęty dnia 3 marca 2010 r.,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii (A7-0133/2010),
- A. mając na uwadze, że basen Morza Śródziemnego to region o kluczowym znaczeniu dla UE i że w wielobiegunowym świecie wzajemnych zależności duże zintegrowane zespoły regionalne będą mogły łatwiej sprostać wyzwaniom społecznym, kulturowym, gospodarczym, środowiskowym, demograficznym, politycznym i w zakresie bezpieczeństwa,
- B. mając na uwadze, że w swoich stosunkach z południowymi sąsiadami Unia Europejska musi przyjąć strategiczną wizję uwzględniającą wszystkie te wyzwania, za priorytet przyjmując rozwój społeczny, gospodarczy i demokratyczny regionu,
- C. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 traktatu UE Unia rozwija szczególne stosunki z państwami z nią sąsiadującymi, dążąc do utworzenia przestrzeni dobrobytu i dobrego sąsiedztwa, opartej na wartościach Unii i charakteryzującej się bliskimi i pokojowymi stosunkami opartymi na współpracy,
- D. mając na uwadze, że Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego pozwala dodatkowo wypuklić regionalne i wielostronne aspekty stosunków europejsko-śródziemnomorskich i przywrócić perspektywę tworzenia przestrzeni pokoju, bezpieczeństwa i dobrobytu dla 800 milionów mieszkańców, a także oferuje idealne ramy rozwiązywania problemów socjoekonomicznych, propagowania integracji regionalnej i zagwarantowania wspólnego rozwoju państw partnerskich,
- E. mając na uwadze, że ze względu na preferencje dla stosunków dwustronnych sama polityka sąsiedztwa nie jest w stanie samodzielnie przyczynić się do wspólnego procesu integracji i istotnych reform w regionie; mając na uwadze w związku z tym, że utworzenie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego stanowi okazję do poprawy komplementarności polityki dwustronnej i regionalnej z myślą o skuteczniejszej realizacji celów współpracy europejsko-śródziemnomorskiej, opartych na wzajemnych uznaniu wspólnych wartości, np. demokracji, państwa prawa, dobrego sprawowania rządów i poszanowania praw człowieka; mając na uwadze, że należy nalegać, by państwa członkowskie zobowiązały się do spójnego i wiarygodnego prowadzenia europejskiej polityki sąsiedztwa zgodnie z art. 8 traktatu UE,

(1) Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 443.

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- F. mając na uwadze, że należy wykorzystać podstawę, jaką jest dorobek procesu barcelońskiego, którego cele i dokonania powinna wzmocnić Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, zgodnie z deklaracją paryską z dnia 13 lipca 2008 r., nie należy natomiast mnożyć ani powielać już istniejących instrumentów politycznych i szczebli instytucjonalnych, by zagwarantować spójność licznych instrumentów współpracy europejsko-śródziemnomorskiej,
- G. mając na uwadze, że od piętnastu lat w krajach basenu Morza Śródziemnego dochodzi do szybkiego różnicowania stosunków handlowych i gospodarczych (np. z Rosją, Chinami, Brazylią, Indiami, państwami Zatoki Perskiej), a w ich społeczeństwach zachodzą istotne przemiany (wzorce konsumpcji, mobilność, przeobrażenia demograficzne itd.), co odbija się na ich wewnętrznej równowadze, zwłaszcza terytorialnej,
- H. mając na uwadze, że sama ograniczona wymiana kulturowa nie może zapewnić zbliżenia społeczeństw basenu Morza Śródziemnego oraz że Europa stopniowo przestaje wywierać wpływ kulturowy na swoich śródziemnomorskich partnerów,
- I. mając na uwadze rozmiary powiększających się nierówności między państwami członkowskimi Unii Europejskiej i śródziemnomorskimi krajami trzecimi, a także niepokojące trudności strukturalne natury społeczno-gospodarczej i instytucjonalnej, które wymagają zdecydowanej wspólnej reakcji we wspólnym interesie wszystkich państw członkowskich Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego; mając na uwadze, że potencjał wzrostu gospodarczego krajów trzecich regionu śródziemnomorskiego zachęca do przyjęcia tej perspektywy; mając na uwadze potrzebę zwiększonej integracji regionalnej Południe-Południe,
- J. mając na uwadze, że kontekst regionalny, w którym formuje się Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, nadal naznaczony jest konfliktami i napięciami politycznymi, które osłabiły i spowolniły jej powstawanie od czasu szczytu paryskiego w lipcu 2008 r.; mając na uwadze, że bliskowschodni proces pokojowy utknął w martwym punkcie,
- K. mając na uwadze, że skutki kryzysu gospodarczego i finansowego dołączyły do już istniejących problemów politycznych, gospodarczych i społecznych w krajach partnerskich, a zwłaszcza wyzwaniom związanych z problemem bezrobocia; mając na uwadze, że we wspólnym interesie zarówno tych krajów, jak i UE leży obniżenie stopy bezrobocia w regionie i danie ludności, zwłaszcza kobietom, młodzieży i mieszkańcom wsi, nadziei na przyszłość,
- L. mając na uwadze wznowienie procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie oraz fakt, że dla rozwoju stosunków europejsko-śródziemnomorskich, a także funkcjonowania i realizowania projektów Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego kwestią najwyższej wagi są konkretne perspektywy trwałego kompleksowego rozwiązania,
- M. mając na uwadze, że dwie najważniejsze innowacje w Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego – instytucjonalna (przewodnictwo łączone, wspólny stały komitet, sekretariat Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego) i operacyjna (projekty integracyjne) – muszą działać sprawnie i przejrzysto, aby poprawić warunki życia obywateli, głównych beneficjentów tego projektu,
- N. mając na uwadze, że rolę elementu spajającego cały układ odgrywać będzie sekretariat generalny, a jego skuteczność zależeć będzie od zdolności personelu do pracy w sposób niezależny, a ponadto mając na uwadze, że współpraca wysokiego urzędnika izraelskiego i palestyńskiego w jednej organizacji międzynarodowej na szczeblu regionalnym to optymistycznie nastrajające wydarzenie bez precedensu,
- O. mając na uwadze, że regionów basenu Morza Śródziemnego bezpośrednio dotyczą ponadnarodowe wyzwania, dotyczące np. trwałego rozwoju, bezpieczeństwa dostaw energii, przepływów migracyjnych, wymiany kulturalnej i turystyki, a ponadto muszą one rozwiązywać kwestie transgraniczne, do których należy gospodarka wodna i dostęp do wody, zanieczyszczenie, rozwój drogowych, morskich i powietrznych sieci transportowych, w związku z czym lokalne i regionalne organy władzy stanowią szczebel pomocniczy o kluczowym znaczeniu dla powstania zrównoważonej polityki terytorialnej dostosowanej do specyfiki lokalnej, a także dla realizacji konkretnych projektów obejmujących wszystkie zainteresowane strony,
- P. mając na uwadze zasadnicze wyzwanie, jakie stanowi rolnictwo w krajach śródziemnomorskich z uwagi na jego znaczenie socjoekonomiczne, oddziaływanie na środowisko naturalne i wpływ na równowagę terytorialną,

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- Q. mając na uwadze, że 60 % ludności świata, która ma niedostateczny dostęp do wody, koncentruje się w południowej części basenu Morza Śródziemnego i na Bliskim Wschodzie oraz że według raportów UNDP dotyczących świata arabskiego i według raportów Blue Plan do 2025 r. 63 mln osób może stać wobec niedoboru wody,
- R. przypomina decyzję podjętą na konferencji ministerialnej dotyczącej Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego w dniu 4 listopada 2008 r. w Marsylii, by zmniejszyć przepaść w dziedzinie technologii cyfrowych między oboma wybrzeżami Morza Śródziemnego, której skutkiem był wniosek utworzenia śródziemnomorskiego łącza szerokopasmowego,
- S. mając na uwadze, że od czasu szczytu paryskiego projekty zapowiadane w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego stoją obecnie wobec problemu ogólnego niedofinansowania, co grozi opóźnieniem ich realizacji,
- T. mając na uwadze skalę przepływów migracyjnych i różnego rodzaju wyzwań, jakie stawiają one przed oboma brzegami Morza Śródziemnego w wymiarze ludzkim, społecznym, kulturowym i gospodarczym,
- U. mając na uwadze kluczowe znaczenie przepływów kapitałów w postaci środków przesyłanych przez emigrantów mieszkańcom południowych wybrzeży Morza Śródziemnego,
- V. mając na uwadze, że niedawne wejście w życie traktatu z Lizbony i wprowadzone przezeń zmiany instytucjonalne, a równocześnie utrzymujące się niewiadome co do funkcjonowania i finansowania Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego powodują, że Parlament Europejski powinien ściśle monitorować rozwój Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by przyczynić się do pełnego sukcesu szczytu barcelońskiego,
1. wzywa szefów państw i rządów Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, którzy zbiorą się w Barcelonie w dniu 7 czerwca 2010 r., o dołożenie wszelkich starań, by po dwóch trudnych latach spotkanie to było sukcesem i przyniosło uruchomienie instytucji Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego oraz realizację dużych projektów, a także o dokonywanie postępów we wszystkich dziedzinach współpracy europejsko-śródziemnomorskiej;
  2. pomimo utworzenia Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego wyraża zaniepokojenie w związku z brakiem jasnej definicji polityki śródziemnomorskiej UE oraz długoterminowej strategicznej wizji rozwoju i stabilizacji w regionie; podkreśla, że europejsko-śródziemnomorski proces integracji musi stać się ponownie priorytetem politycznym w programie prac UE;
  3. zwraca się do rządów krajów należących do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by przeprowadziły gruntowny przegląd dialogu politycznego i doprowadziły do jego intensyfikacji; podkreśla, że zasadniczymi elementami tego dialogu są wzajemne poszanowanie i zrozumienie, a także przypomina, że propagowanie i przestrzeganie zasad demokracji i państwa prawa oraz praw człowieka (obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych czy kulturowych oraz praw zbiorowych) musi być wyraźnie zapisane w tej nowej inicjatywie, zwłaszcza poprzez umocnienie istniejących mechanizmów; w związku z tym podkreśla z mocą znaczenie poszanowania wolności słowa, poglądów i wyznania, a także konieczność zagwarantowania praw mniejszości, w tym religijnych; podkreśla, że szczególnej uwagi wymagają prawa kobiet, równouprawnienie płci oraz zwalczanie dyskryminacji ze względu na orientację seksualną; ponownie wyraża poparcie dla demokratycznych organizacji politycznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego na południowym brzegu Morza Śródziemnego i wyraża uznanie dla cennej pracy wykonywanej przez organizacje kobiece;
  4. uważa, że napięcia polityczne i konflikty regionalne w basenie Morza Śródziemnego nie powinny ograniczać możliwości konkretnych postępów na drodze do współpracy sektorowej i wielostronnej, a także jest zdania, że Unia na rzecz Regionu Morza Śródziemnego przyczyni się do tworzenia klimatu zaufania sprzyjającego dążeniu do wspólnego bezpieczeństwa w duchu solidarności i pokoju poprzez realizację istotnych projektów integracyjnych i otwarty dialog polityczny; podkreśla jednak, że pełen sukces Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego nie będzie możliwy, jeśli poszczególne konflikty regionalne nie zostaną rozwiązane przy poszanowaniu prawa międzynarodowego, by cały basen Morza Śródziemnego stał się obszarem pokoju;
  5. zdecydowanie podkreśla, że należy w trybie pilnym znaleźć sprawiedliwe i trwałe rozwiązanie konfliktu na Bliskim Wschodzie, i opowiada się za zdecydowanym zaangażowaniem w tę sprawę zarówno UE, jak i wszystkich państw członkowskich Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego; ponownie apeluje o podjęcie poważnych negocjacji w ramach procesu pokojowego, by doprowadzić do współistnienia dwóch

Czwartek, 20 maja 2010 r.

państw: niezależnego, demokratycznego i trwałego państwa palestyńskiego oraz państwa Izrael, sąsiadujących ze sobą pokojowo i bezpiecznie, w granicach uznanych na szczeblu międzynarodowym; zachęca Unię na rzecz Regionu Morza Śródziemnego do wniesienia istotnego wkładu w poprawę stosunków między Izraelem a Autonomią Palestyńską, zwłaszcza poprzez współpracę między przedstawicielami Izraela i Palestyny w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego;

6. wyraża ubolewanie, że proces dekolonizacji Sahary Zachodniej wciąż jeszcze nie został zakończony;

7. wyraża zadowolenie z mianowania sekretarza generalnego i przyjęcia statutu sekretariatu generalnego, i zaleca – w perspektywie szczytu barcelońskiego – ukończenie określania struktury instytucjonalnej i funkcjonalnej Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego zgodnie z następującymi założeniami:

- zapewnienie sekretariatowi odpowiednich środków, zarówno finansowych, jak i statutowych, pozwalających mu działać skutecznie i niezależnie; zdecydowane podkreślenie pilnej potrzeby jak najszybszego uzyskania pełnej operacyjności sekretariatu i konieczności dobierania pracowników w oparciu o kryterium zasług, ze szczególnym uwzględnieniem zasad rozkładu geograficznego i równości płci;
- wyjaśnienie kryteriów podejmowania decyzji, finansowania i realizacji dużych projektów, a zwłaszcza określenie priorytetów na najbliższe trzy lata;
- zapewnienie wspólnego przedstawicielstwa uczestników europejskich (państwa członkowskie, Rada i Komisja) zgodnie z traktatem z Lizbony, a jednocześnie sprzyjanie czynnemu udziałowi wszystkich krajów trzecich z basenu Morza Śródziemnego;
- zapewnienie legitymacji demokratycznej Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego poprzez potwierdzenie roli EMPA jako nieodłącznej części struktur instytucjonalnych;
- poprawa koordynacji z projektami i programami wspólnotowymi zatwierdzonymi na branżowych konferencjach ministerialnych, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości synergii;
- umożliwienie współpracy o zmiennej geometrii, otwartej dla krajów oraz instytucji wielostronnych chcących razem realizować projekty leżące we wspólnym interesie;
- zagwarantowanie dobrej współpracy między sekretariatem a Komisją Europejską, a także wyraźne rozgraniczenie ich właściwości; zwrócenie się do Komisji o aktywną współpracę z Unią na rzecz Regionu Morza Śródziemnego i wzywanie do większej jasności co do jej udziału w tej nowej strukturze instytucjonalnej;
- rozwinięcie działań komunikacyjnych w celu zagwarantowania widoczności działań Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego; informowanie obywateli o dużych projektach i postępach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego za pośrednictwem pełnej i wzbogaconej strony internetowej;
- czuwanie nad legitymacją demokratyczną Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by decyzje podejmowano przy zachowaniu przejrzystości i by w procesie decyzyjnym uczestniczył Parlament Europejski, EMPA i parlamenty państw członkowskich; podkreślanie, że EMPA należy uznać za nieodłączny element Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego jako jej skrzydło parlamentarne;
- zapewnienie zaangażowania i dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami (władzami lokalnymi i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego) w procesie podejmowania decyzji dotyczących najważniejszych projektów;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

8. przypomina, że na szczycie paryskim ustalono sześć głównych strategicznych sektorów horyzontalnych (ochrona ludności cywilnej, autostrady morskie i lądowe, oczyszczenie Morza Śródziemnego z zanieczyszczeń, śródziemnomorski plan słoneczny, śródziemnomorska inicjatywa na rzecz rozwoju przedsiębiorczości oraz uniwersytet europejsko-śródziemnomorski), których większość została już przyjęta jako element projektów rozpoczętych w ramach partnerstwa EuroMed; podkreśla w związku z tym znaczenie szczegółowej oceny programów regionalnych i środków już wdrożonych w ramach partnerstwa europejsko-śródziemnomorskiego, a także wyraża życzenie, by selekcja projektów finansowanych w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego opierała się na kryterium wartości dodanej, zarówno na szczeblu regionalnym, jak i lokalnym; opowiada się za szybkim wdrażaniem projektów priorytetowych;

9. za sprawę zasadniczą uważa zagwarantowanie, podniesienie i uruchomienie finansowania planowanych projektów poprzez łączenie środków publicznych i prywatnych; w tym kontekście:

- zachęca członków Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by przeznaczyci na projekty fundusze na miarę wyzwań, i oczekuje historycznego zaangażowania uczestników szczytu w Barcelonie;
- nalega, by w okresie poprzedzającym zamknięcie perspektywy finansowej na lata 2007-2013 wkłady finansowe Unii nie zagrażały funkcjonowaniu już realizowanych lub planowanych regionalnych programów europejsko-śródziemnomorskich; podkreśla konieczność znacznego podniesienia środków przeznaczonych na południowy element europejskiej polityki sąsiedztwa, a także udziału UE w przedsięwzięciach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego w nowej perspektywie finansowej UE na lata 2014-2020, przy jednoczesnym uwzględnieniu skutków kryzysu gospodarczego i finansowego;
- z zadowoleniem przyjmuje działania instytucji finansowych krajowych, europejskich (EBI – Instrument Europejsko-Śródziemnomorskiego Partnerstwa i Inwestycji, EBOR) i międzynarodowych (Bank Światowy), które już działają w regionie, podkreśla z naciskiem potrzebę wypracowania synergii wokół dużych projektów i proponuje utworzenie europejsko-śródziemnomorskiego banku inwestycyjno-rozwojowego, zwłaszcza w celu umocnienia parytetowego charakteru Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego (Północ-Południe);
- podkreśla rolę Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), który zapewnia koordynację trzech z sześciu projektów priorytetowych (oczyszczanie Morza Śródziemnego, plan słoneczny oraz autostrady morskie i lądowe);
- podkreśla konieczność stworzenia warunków do ściślejszej współpracy i lepszej integracji finansowej i gospodarczej między państwami członkowskimi Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, a zwłaszcza między krajami z południowego brzegu Morza Śródziemnego;
- z zadowoleniem przyjmuje niedawne utworzenie funduszy inwestycyjnych mających finansować projekty Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, w tym funduszu InfraMed, skupiającego się na projektach infrastrukturalnych, i zachęca poszczególne podmioty, by sprzyjały podejmowaniu podobnych inicjatyw i wspierały współpracę między inwestorami, zwłaszcza w przypadku inwestycji długoterminowych;
- życzyłby sobie uruchomienia funduszy inwestycyjnych przeznaczonych na finansowanie projektów samorządów lokalnych i regionalnych w dziedzinie zrównoważonego rozwoju;

10. zachęca, by podejmowano starania o poprawę środowiska gospodarczego i prawnego w krajach trzecich, priorytetowo traktując ustanowienie silnych i wiarygodnych subregionalnych instytucji finansowych, zdolnych przyciągnąć inwestycje zagraniczne; apeluje również o:

- ustanowienie wspólnej karty ochrony inwestycji w krajach trzecich południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, umożliwiającej ujednoczenie i poprawę ochrony inwestycji oraz zachęcającej do nich;
- utworzenie systemu ubezpieczeń i gwarancji finansowych dla inwestorów na wzór systemu Wielostronnej Agencji Gwarancji Inwestycji, dostosowanego do realiów basenu Morza Śródziemnego;
- reformy mające na celu złagodzenie obciążeń administracyjnych, a zwłaszcza poprawę i uproszczenie realizacji umów;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

— propagowanie stopniowego i faktycznego ujednolicenia prawa pracy zapewniającego poszanowanie praw pracowniczych w państwach członkowskich Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego;

— poprawę dostępu MŚP do kredytów oraz lepszą ofertę form kredytów i mikro kredytów;

11. wyraża życzenie poprawy uwarunkowań gospodarczych i prawnych regionu, co stanowi niezbędną gwarancję dla przyszłych inwestycji; zwraca uwagę na cel, jakim jest rozwój zasobów ludzkich i zatrudnienia zgodnie z milenijnymi celami rozwoju na rzecz zwalczania ubóstwa; podkreśla, że utrzymanie i rozwój silnych usług publicznych to dalszy ważny warunek niezbędny do zagwarantowania trwałego rozwoju w regionie;

12. wyraża przekonanie, że intensyfikacja dwustronnej współpracy Południe-Południe oraz wielostronnej współpracy gospodarczej przyniesie wymierne korzyści obywatelom i poprawi nastroje polityczne w regionie;

13. kładzie nacisk na bezwzględną konieczność rozwijania stosunków handlowych Południe-Południe, które stanowią zaledwie 6 % wymiany handlowej, czyli na potrzebę podejmowania działań na rzecz rozszerzenia porozumienia z Agadiru; przypomina, że intensyfikacja wzajemnych stosunków i wymiany leży w interesie tych krajów, gdyż prowadzi do utworzenia jednolitej, silnej i atrakcyjnej dla inwestorów strefy gospodarczej, zdolnej bronić interesów regionu i zoptymalizować jego rozwój; podkreśla, że Unia dla Śródziemnomorza musi umożliwić łatwiejsze zaspokajanie potrzeb w zakresie pomocy technicznej i finansowej w celu promowania integracji Południe-Południe; uważa, że cel ten można osiągnąć, rozszerzając i upraszczając zasady łączenia pomocy ze wszystkich źródeł europejsko-śródziemnomorskich;

14. podkreśla znaczenie toczących się negocjacji w sprawie europejsko-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu i zachęca państwa członkowskie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by dążyły do ujednolicenia swoich stanowisk w negocjacjach WTO;

15. zwraca się do Komisji, by negocjując porozumienia handlowe, uwzględniała wyniki istniejących badań wpływów, a także by dokonała oceny skutków społecznych i środowiskowych procesu liberalizacji z punktu widzenia zmian klimatu oraz kryzysu społeczno-gospodarczego, a w razie potrzeby by umożliwiła stopniowe asymetryczne wdrażanie tego procesu, chroniąc podobne rodzaje produkcji na obu brzegach Morza Śródziemnego, dla których największym ryzykiem płynącym z postępującej liberalizacji jest konkurencja; wzywa Unię na rzecz Regionu Morza Śródziemnego do selekcjonowania projektów z uwzględnieniem głównie potrzeb społecznych i gospodarczych oraz konieczności ograniczenia wpływu na środowisko;

16. wyraża życzenie, by układy o stowarzyszeniu poddano przeglądowi z uwzględnieniem nowych potrzeb związanych z kryzysem finansowym, gospodarczym i społecznym oraz z kryzysami żywnościowymi i energetycznymi; przypomina, że jednym z głównych celów utworzenia europejsko-śródziemnomorskiej strefy wolnego handlu musi być nadal handel w służbie rozwoju i ograniczania ubóstwa, a także wyraża nadzieję, że plan działań przyjęty na szczycie ministerialnym w dniu 9 grudnia 2009 r. pozwoli na realizację tego celu;

17. ubolewa z powodu faktu, że w deklaracji paryskiej pominięto aspekty społeczno-gospodarcze, handlowe i energetyczne, np. bezpośrednie inwestycje zagraniczne, zatrudnienie, wydajność energetyczną, gospodarkę nieformalną czy ograniczanie ubóstwa, i wzywa do naprawienia tego zaniedbania na szczycie w Barcelonie;

18. przypomina, że polityka migracyjna stanowi jeden z priorytetów partnerstwa europejsko-śródziemnomorskiego, i wzywa państwa i instytucje należące do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by zwróciły szczególną uwagę na skoordynowane zarządzanie przepływami migracyjnymi; podkreśla, że tworzenie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego nierozzerwalnie wiąże się z lepszym wykorzystaniem zasobów ludzkich i wymiany między mieszkańcami basenu Morza Śródziemnego, i zachęca nie tylko do regulowania przepływów i zwalczania nielegalnej imigracji, ale również do stopniowego ułatwiania swobodnego przepływu między oboma brzegami Morza Śródziemnego, doskonalenia narzędzi integracji migrantów, opracowania aktywnej polityki zatrudnienia oraz poprawy warunków wykonywania prawa do azylu; jest zdania, że należy zapewnić ciągłość europejsko-śródziemnomorskiej konferencji ministerialnej poświęconej migracji, która miała miejsce 19 listopada 2007 r. w Albufeirze;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

19. zachęca członków Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego do ułatwiania przekazów pieniężnych dokonywanych przez emigrantów na rzecz mieszkańców krajów ich pochodzenia, zwłaszcza poprzez dążenie do obniżenia związanych z nimi kosztów;
20. przypomina o znaczeniu czwartego rozdziału współpracy europejsko-śródziemnomorskiej (dotyczącego migracji, integracji społecznej, sprawiedliwości i bezpieczeństwa) i podkreśla konieczność propagowania przez Unię na rzecz Regionu Morza Śródziemnego współpracy w tej dziedzinie;
21. kładzie nacisk na strategiczne znaczenie wyzwań w dziedzinie rolnictwa, rozwoju obszarów wiejskich, przystosowania do zmian klimatu, racjonalnego użytkowania wody i energii w krajach basenu Morza Śródziemnego i wzywa do uznania współpracy w zakresie rolnictwa za priorytet polityczny; zachęca państwa Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, by w jak największej mierze dążyły do ujednoczenia swoich stanowisk w negocjacjach WTO i by zmierzały do większej zbieżności polityki rolnej w strefie europejsko-śródziemnomorskiej, zwłaszcza jeśli chodzi o poszanowanie stosownych norm społecznych, norm bezpieczeństwa żywności, bezpieczeństwa fitosanitarnego i środowiskowego oraz norm jakości produktów; uważa, że polityka ta powinna obejmować wymogi z zakresu trwałego rozwoju (w tym ochrony zasobów naturalnych), umożliwiając docelowo powstanie rynków regionalnych, a zarazem uwzględniając szczególną konkurencyjną sytuację rolników regionu Morza Śródziemnego oraz konieczność utrzymania silnego sektora rolnego;
22. podkreśla konieczność ustanowienia regionalnej polityki rolnej zgodnie z europejsko-śródziemnomorskim planem działań dla rolnictwa, chroniącej lokalną produkcję żywności i bezpieczeństwo żywnościowe, wspierającej produkcję, dystrybucję i dywersyfikację typowych towarów śródziemnomorskich oraz rozwój małych i średnich gospodarstw rolnych, a także dostosowanej do zasad trwałego rozwoju; w świetle spadku bezpieczeństwa żywnościowego w wielu śródziemnomorskich krajach partnerskich wzywa Komisję do zaakceptowania wniosków partnerów dotyczących rozszerzonych gwarancji oraz szybkich procedur ich wdrażania w okresach kryzysów żywnościowych;
23. ponownie potwierdza swoje poparcie dla aspektu ekologicznego Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego i przypomina o znaczeniu europejsko-śródziemnomorskiej inicjatywy na rzecz oczyszczenia Morza Śródziemnego z zanieczyszczeń; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje rozpoczęcie drugiego etapu Inwestycyjnego Programu Regionu Morza Śródziemnego – instrumentu przygotowania i realizacji projektów (MeHSIP PPIF); uważa, że w trybie pilnym potrzebne są postępy w szczególnej dziedzinie zapobiegania zanieczyszczeniu mórz i że Morze Śródziemne jako morze zamknięte wymaga szczególnej uwagi; wskazuje, że wszystkie projekty Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego powinny być planowane i realizowane przy zachowaniu spójności z odpowiednimi istniejącymi programami, ze szczególnym uwzględnieniem śródziemnomorskiego planu działań Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP) na rzecz konwencji barcelońskiej;
24. wzywa państwa partnerskie, by w ramach dużych projektów Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego dotyczących transportu naziemnego i morskiego doskonalili infrastrukturę w celu zapewnienia lepszego przepływu osób i towarów w regionie Morza Śródziemnego i stworzenia warunków dla zrównoważonej polityki transportowej, przy uwzględnieniu wymogów trwałego rozwoju, ograniczenia emisji gazów cieplarnianych, wydajności energetycznej i intermodalności; podkreśla, że wysiłki te powinny być podejmowane zwłaszcza w powiązaniu z polityką ochrony środowiska naturalnego, przemysłu, zdrowia publicznego i planowania przestrzennego; kładzie nacisk na konieczność opracowania projektów autostrad morskich w celu wspierania zmian w wyborze środków transportu i tworzenia bezpiecznych, czystych i zrównoważonych handlowych dróg wodnych;
25. utrzymuje, że poprawa potencjału infrastruktury portowej i transportu naziemnego może być czynnikiem rozwoju gospodarczego i promocji wymiany handlowej między krajami strefy europejsko-śródziemnomorskiej;
26. podkreśla konieczność zacieśniania współpracy w dziedzinie energetyki i wzywa do niezwłocznego wdrożenia planów rozwoju, które przyczynią się do zróżnicowania źródeł i dróg dostaw energii, a tym samym będą miały decydujący udział w zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w regionie Morza Śródziemnego;
27. przypomina o ogromnym potencjale odnawialnych źródeł energii w regionie europejsko-śródziemnomorskim, zwłaszcza energii wiatrowej i słonecznej; popiera szybkie i skoordynowane wdrożenie śródziemnomorskiego planu słonecznego, którego głównym celem jest utworzenie do 2020 r. 20 GW nowych zdolności produkcji energii ze źródeł odnawialnych w regionie Morza Śródziemnego, a także wdrożenie inicjatyw przemysłowych, np. inicjatywy DESERTEC, oraz przyjęcie europejsko-śródziemnomorskiej strategii na rzecz wydajności energetycznej; wyraża życzenie, by realizowane projekty spełniały przede wszystkim potrzeby krajów, z których pochodzą dostawy, i podkreśla w związku z tym korzyści dla rozwoju gospodarczego krajów partnerskich płynące, zwłaszcza na południowym brzegu Morza Śródziemnego, z doskonalenia infrastruktury sieciowej, stopniowego wdrażania wzajemnie zależnego rynku regionalnego i tworzenia nowego sektora przemysłowego, np. w związku z produkcją elementów paneli słonecznych;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

28. wzywa do dalszego promowania i wspierania inicjatywy „Solar for Peace” w ramach projektu integracji europejsko-śródziemnomorskiego rynku energetycznego (MED-EMIP);
29. zaleca, aby kraje uczestniczące w procesie europejsko-śródziemnomorskim przyłączyły się do inicjatywy „Inteligentne Miasta” zaplanowanej w ramach strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (SET);
30. wspiera promowanie europejsko-śródziemnomorskich połączeń międzysystemowych w zakresie energii elektrycznej, gazu i ropy naftowej w celu zwiększania bezpieczeństwa dostaw energii; podkreśla znaczenie ukończenia śródziemnomorskiej sieci elektrycznej i popiera rozwój południowego korytarza gazowego; zachęca do wykorzystania możliwości odwrócenia przepływu w przypadkach, kiedy jest to opłacalne i wykonalne;
31. podkreśla, że cel w zakresie klimatu 20-20-20 znacznie wpłynie na popyt na gaz, w związku z czym opracowanie planu działań w zakresie LNG dla krajów członkowskich Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego zwiększy dywersyfikację i bezpieczeństwo dostaw, zwłaszcza w przypadku krajów uzależnionych od jednego dostawcy;
32. podkreśla znaczenie rozwoju technologii LNG i inwestycji w zdolności transportu morskiego LNG i terminali do ponownej gazyfikacji LNG; podkreśla, że wraz z rozwojem infrastruktury kolejnym niezbędnym elementem jest bezpieczeństwo morskie;
33. podkreśla pilną konieczność rozwinięcia ściślejszej współpracy w dziedzinie ochrony ludności w regionie Morza Śródziemnego w celu przeciwdziałania klęskom żywiołowym, zwłaszcza trzęsieniom ziemi, powodziom i pożarom lasów; zachęca do utworzenia europejsko-śródziemnomorskiego instytutu ds. pożarów lasów;
34. podkreśla znaczenie tworzenia w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego nowych projektów dotyczących nauczania, wymiany szkolnej i uniwersyteckiej oraz badań naukowych jako czynników zbliżenia i rozwoju mieszkańców obu brzegów Morza Śródziemnego; za rzecz priorytetową uważa utworzenie, przy aktywnym udziale społeczeństwa obywatelskiego, prawdziwego europejsko-śródziemnomorskiego obszaru szkolnictwa wyższego, nauki i badań, i w tym kontekście;
- z zadowoleniem przyjmuje utworzenie uniwersytetu europejsko-śródziemnomorskiego EMUNI i zachęca instytucje partnerskie do zwiększenia ich zaangażowania w rozwój jego działalności;
  - wzywa do zwiększenia finansowania programów wymiany uniwersyteckiej w rodzaju „Erasmus Mundus” oraz do lepszego informowania o istniejących programach wymiany; zachęca w szczególności do inspirowania się doświadczeniami europejskiego programu Averroës;
  - apeluje o wprowadzenie ambitnego europejsko-śródziemnomorskiego programu Erasmus junior, który umożliwi intensywniejszą wymianę uczniów z krajów należących do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego;
  - wzywa do bardziej usystematyzowanej współpracy w dziedzinie szkolnictwa wyższego i badań naukowych, by zachęcać do wzajemnego uznawania dyplomów, wprowadzenia wspólnych dyplomów i wspólnych studiów doktoranckich, zwłaszcza w celu podniesienia mobilności badaczy w powiązaniu ze środkami przeciwdziałającymi ucieczce mózgowi;
  - wyraża życzenie, by zwrócono szczególną uwagę na zbliżanie działalności w zakresie kształcenia, badań naukowych i innowacyjności, z naciskiem na dialog między wyższymi uczelniami a przedsiębiorstwami oraz na partnerstwo publiczno-prywatne w dziedzinie badań naukowych;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

35. wzywa do bardzo szybkiego włączenia do programu prac Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego nowych projektów mających sprzyjać wymianie kulturalnej i wzajemnemu zrozumieniu między społeczeństwami, zwłaszcza poprzez przyjęcie europejsko-śródziemnomorskiej strategii w dziedzinie kultury oraz rozwoju dialogu międzykulturowego i międzywyznaniowego; zachęca do wdrażania projektów Stałej Konferencji ds. Audiowizualnych Regionu Morza Śródziemnego (COPEAM), zwłaszcza projektu europejsko-śródziemnomorskiej stacji telewizyjnej, a także do powtórzenia udanych inicjatyw, np. Tygodnia Arabskiego i projektu EuroMedScola; z zadowoleniem przyjmuje działania Biblioteki Aleksandryjskiej, Instytutu Świata Arabskiego i Fundacji im. Anny Lindh, a zwłaszcza zorganizowanie przez tę fundację Dni Forum Dialogu Międzykulturowego w Barcelonie w marcu 2010 r.; wzywa państwa i instytucje należące do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego do utrzymania ich zaangażowania w Sojusz Cywilizacji ONZ;

36. wyraża zadowolenie z wyboru Marsylii (Prowansji) na Europejską Stolicę Kultury w 2013 r., ponieważ wspiera ona zdecydowanie wymiar europejsko-śródziemnomorski i sprzyja zbliżeniu mieszkańców obu brzegów Morza Śródziemnego; podkreśla cel tego silnie symbolicznego projektu kulturowego, jakim jest prowadzenie konkretnych i nowatorskich działań na rzecz dialogu kultur europejskich i śródziemnomorskich;

37. podkreśla znaczenie wprowadzenia przemysłowych strategii politycznych w celu poprawy efektu skali przy jednoczesnym wspieraniu małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) i ożywianiu sektorów stosujących zaawansowane technologie; wzywa kraje członkowskie Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego i jej instytucje do odgrywania aktywnej roli we wspieraniu MŚP, ze szczególnym naciskiem na skuteczne usługi finansowe i pomoc techniczną i administracyjną, co pozwoli stworzyć solidną podstawę dla przedsiębiorczości, zwłaszcza w sektorach, które przyczyniają się do wzrostu gospodarczego w krajach śródziemnomorskich;

38. podkreśla, że EMPA ma w perspektywie stać się zgromadzeniem parlamentarnym Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, gwarantem legitymacji demokratycznej, i popiera propozycję wysuniętą na 6. sesji plenarnej EMPA, która odbyła się w Ammanie w dniach 13 i 14 marca 2010 r., a dotyczącą przemianowania EMPA na Zgromadzenie Parlamentarne Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego;

39. przypomina o swoich prerogatywach w procedurze budżetowej Unii Europejskiej i podkreśla, że EMPA powinno już teraz wykonywać szerszy zakres zadań, odgrywając rolę doradczą i sprawując demokratyczną kontrolę nad określaniem orientacji pracy, regularnym śledzeniem realizowanych projektów i wykonywaniem budżetu; zachęca poszczególne właściwe komisje EMPA do organizowania regularnych posiedzeń z udziałem sekretarza generalnego i jego zastępców; uważa, że zadaniu temu powinna jednak towarzyszyć poprawa funkcjonowania i metod pracy EMPA, obejmująca przyznanie niezbędnych zasobów ludzkich i finansowych oraz lepsze powiązanie prac EMPA z pozostałymi instytucjami Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego; wyraża zadowolenie z decyzji w tym zakresie przyjętych na 6. sesji plenarnej EMPA w Ammanie w dniach 13 i 14 marca 2010 r.;

40. z zadowoleniem przyjmuje niedawne utworzenie Europejsko-Śródziemnomorskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM) i wzywa do czuwania nad poprawną koordynacją prac ARLEM i EMPA, zwłaszcza w formie wspólnych posiedzeń lub wzajemnych zaproszeń członków odpowiednich prezydiów na posiedzenia robocze; podkreśla znaczenie tych zgromadzeń, zrzeszających wybranych przedstawicieli obu brzegów Morza Śródziemnego i sprzyjających wymianie sprawdzonych rozwiązań demokratycznych;

41. zaleca z naciskiem, by regularnie zasięgano opinii społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych oraz licznych sieci branżowych i społeczno-zawodowych powstałych w ramach partnerstwa europejsko-śródziemnomorskiego i by włączono je w działania i projekty Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego; zachęca do:

- utworzenia zgromadzenia ogólnego rad ekonomiczno-społecznych i podobnych instytucji oraz do rozważenia ustanowienia europejsko-śródziemnomorskiego komitetu ekonomiczno-społecznego;
- opracowywania projektów sprzyjających stosunkom handlowym, inwestycjom i partnerstwu między przedsiębiorstwami po obu brzegach Morza Śródziemnego, na wzór programu Invest in Med;
- utworzenia sieci europejsko-śródziemnomorskich izb handlowych oraz europejsko-śródziemnomorskich organizacji związkowych i organizacji pracodawców;

Czwartek, 20 maja 2010 r.

- włączenia organizacji reprezentujących MŚP do grupy ds. współpracy przemysłowej, odpowiedzialnej za wdrożenie europejsko-śródziemnomorskiej karty przedsiębiorczości, aby stała się ona narzędziem umożliwiającym usunięcie przeszkód dla wzrostu i rozwoju MŚP;

42. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie, powtórzone na drugiej europejsko-śródziemnomorskiej konferencji ministerialnej na temat umacniania roli kobiet w społeczeństwie (Marrakesz, w dniach 11 i 12 listopada 2009 r.), do sprzyjania równouprawnieniu kobiet i mężczyzn w prawodawstwie i w rzeczywistości, zwalczania przemocy wobec kobiet oraz poszanowania praw obywatelskich, politycznych, gospodarczych, społecznych i kulturowych przynależnych zarówno kobietom, jak i mężczyznom; wzywa z naciskiem do podjęcia konkretnych działań w tym kierunku i zaleca przyjęcie w ramach Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego projektu dotyczącego przedsiębiorczości kobiet i zwiększania ich udziału w życiu publicznym; przypomina o swoim niezmiennym stanowisku, zgodnie z którym poszanowanie tradycji i zwyczajów nie może być pretekstem do łamania podstawowych praw kobiet;

43. zachęca Radę, Wiceprzewodniczącą Komisji / Wysoką Przedstawiciel UE, Komisję Europejską i niedawno utworzoną Europejską Służbę Działań Zewnętrznych, by dołożyły starań o zapewnienie spójności udziału UE w Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego oraz by włączyły Parlament Europejski w opracowywanie europejskiej polityki w tym zakresie;

44. wyraża zadowolenie z niedawnego włączenia do Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego również krajów Bałkanów Zachodnich, które kandydują do przystąpienia do UE;

45. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji przewodniczącemu Rady Unii Europejskiej, przewodniczącemu Komisji Europejskiej, Wiceprzewodniczącej Komisji / Wysokiej Przedstawiciel UE, rządów i parlamentom państw członkowskich, przewodnictwu łączonemu oraz sekretarzowi generalnemu Unii na rzecz Regionu Morza Śródziemnego, a także rządów i parlamentom państw partnerskich.

Potrzeba określenia strategii UE dla Kaukazu Południowego

P7_TA(2010)0193

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 maja 2010 r. dotyczące strategii UE dla Kaukazu Południowego (2009/2216 (INI))

(2011/C 161 E/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wcześniejsze rezolucje w sprawie Kaukazu Południowego, w tym rezolucję z 15 listopada 2007 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽¹⁾ oraz rezolucję z 17 stycznia 2008 r. w sprawie skuteczniejszej polityki UE na rzecz Kaukazu Południowego ⁽²⁾ i w sprawie podejścia do polityki regionalnej w regionie Morza Czarnego ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje niedawne rezolucje: z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie Azerbejdżanu: swoboda wypowiedzi ⁽⁴⁾, z dnia 3 września 2008 r. w sprawie Gruzji ⁽⁵⁾, z 5 czerwca 2008 r. w sprawie sytuacji w Gruzji ⁽⁶⁾ oraz z 13 marca 2008 r. w sprawie Armenii ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Parlamentu Europejskiego i Rady z 3 grudnia 2008 r. pt. „Partnerstwo wschodnie” (COM(2008)0823),

⁽¹⁾ Dz.U. C 282 E z 6.11.2008, s. 443.

⁽²⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 53.

⁽³⁾ Dz.U. C 41 E z 19.2.2009, s. 64.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2009)0120

⁽⁵⁾ Dz.U. C 295 E z 4.12.2009, s. 26.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 285 E z 26.11.2009, s. 7.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 66 E z 20.3.2009, s. 67.